ECLI:LV:AT:2025:0319.A420224921.9.S
Lieta Nr. A420224921, SKA-125/2025
Administratīvo lietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
SPRIEDUMS
Rīgā 2025.gada 19.martā

Senāts šādā sastāvā: senatore referente Līvija Slica, senatori Jānis Pleps un Ieva Višķere

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru /pers. A/ tiktu piešķirta izdienas pensija kā dzelzceļa darbiniekam, sakarā ar Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2023.gada 10.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrā (turpmāk – aģentūra) tika saņemts pieteicēja /pers. A/ iesniegums, kurā lūgts piešķirt izdienas pensiju no 2021.gada 16.februāra kā dzelzceļa darbiniekam. Ar aģentūras 2021.gada 7.jūnija lēmumu Nr. 21/1360928 (turpmāk – sākotnējais lēmums) pieteicējam atteikts piešķirt valsts izdienas pensiju kā dzelzceļa darbiniekam, jo nav nepieciešamā speciālā stāža.

Pieteicējs nepiekrita sākotnējam lēmumam un to apstrīdēja. Ar aģentūras 2021.gada 6.augusta lēmumu Nr. 21/1900381 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts, jo pieteicēja speciālais stāžs ir nepietiekams, lai rastos tiesības uz izdienas pensiju.

[2] Pieteicējs nepiekrita pārsūdzētajam lēmumam un iesniedza tiesā pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

[3] Administratīvā apgabaltiesa ar 2023.gada 10.novembra spriedumu apmierināja pieteicēja pieteikumu. Apgabaltiesa pievienojās pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai un pamatoja spriedumu ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Lietā ir strīds, vai pieteicējam ir tiesības uz izdienas pensiju, ko piešķir personām, kuras strādā atsevišķās profesijās, kurās darbs ir saistīts ar sociālo bīstamību vai pēc noteikta laika nostrādāšanas ar profesionālo iemaņu zudumu.

Pārsūdzētajā lēmumā norādīts, ka pieteicējs ir sasniedzis 55 gadu vecumu un kopējais apdrošināšanas stāžs ir lielāks par 25 gadiem, taču speciālais stāžs nav pietiekams, lai rastos tiesības uz izdienas pensiju. Izdienas pensijas saņemšanai ir nepieciešams speciālais stāžs 9 gadi 4 mēneši un 15 dienas, bet pieteicēja speciālais stāžs ir 8 gadi 10 mēneši un 7 dienas.

Aģentūra kā speciālo stāžu nav atzinusi darbu valsts akciju sabiedrībā „Latvijas Dzelzceļš" (agrāk Baltijas dzelzceļā) Daugavpils ceļu distancē no 1988.gada 20.janvāra līdz 1989.gada 17.aprīlim, kad pieteicējs veica ceļu meistara palīga pienākumus, jo minētā profesija nav minēta ar Latvijas Republikas Ministru Padomes 1992.gada 26.marta lēmumu Nr. 104 apstiprinātā Nolikuma par izdienas pensijām (turpmāk – Nolikums par izdienas pensijām) 2.2.punktā.

[3.2] Pieteicējs paskaidrojumos tiesas sēdē norādīja, ka ceļu meistars un ceļu meistara palīgs veica vienus un tos pašus darba pienākumus.

Tiesa pieprasīja informāciju Ministru kabinetam, kādu iemeslu dēļ Nolikuma par izdienas pensijām 2.2.punktā netika iekļauta profesija „ceļu meistara palīgs". Ministru kabineta vērtējumā, salīdzinot ceļu meistara darbu ar ceļu meistara palīga darbu, viņu pienākumi un atbildība par iecirkni ir būtiski atšķirīga, kā rezultātā nebija pamata iekļaut nolikuma 2.2.punktā ceļu meistara palīga profesiju.

[3.3] Valsts akciju sabiedrība „Latvijas Dzelzceļš" 2021.gada 26.maija izziņā aģentūru informēja, ka pieteicējs strīdus darba periodā strādāja Baltijas dzelzceļa Daugavpils ceļu distancē ceļu meistara palīga amatā, bet faktiski veica ceļu brigadiera pienākumus. Dzelzceļa darbinieka – ceļu meistara palīga un brigadiera – amata apraksti ne valsts akciju sabiedrības „Latvijas Dzelzceļš" arhīvam, ne Latvijas Valsts arhīvam nav nodoti.

[3.4] No liecinieku liecībām konstatējams, ka: ceļu meistara palīgs ir bijis ceļu meistara padotībā un pildījis ceļu meistara dotos uzdevumus; ceļu meistars saņēmis norādes no galvenā inženiera vai cita priekšnieka un tālāk uzdevumus veicis pats vai uzdevis palīgam.

Vienlaikus nav šaubu, ka darba pienākumu ziņā ceļu meistara palīgs ir veicis tos pašus pienākumus, ko ceļu meistars, proti, pieteicējs nodrošināja vilcienu kustības drošību, organizēja un vadīja nepieciešamos brigādes darbus dzelzceļa un pārmiju pārvedu uzturēšanā, kā arī uzraudzīja sliežu ceļu, sliežu, pārmiju pārvedu, to stiprinājumu un izolācijas elementu stāvokli sava apkalpojamā iecirkņa robežās. Sliežu ceļu meistara prombūtnes, slimības un atvaļinājuma laikā, kā arī ražošanas nepieciešamības gadījumā (darbu vadītāju norīkošana ceļu darbos, kuros atbilstoši normatīvajiem dokumentiem par darbu vadītāju var norīkot darbinieku pēc amata ne zemāk kā sliežu ceļu meistaru) pieteicējs pildījis sliežu ceļu meistara funkcijas un pienākumus. To apstiprina valsts akciju sabiedrības „Latvijas Dzelzceļš" 2021.gada 26.maija izziņa.

Minēto apliecina arī 166.ieraksts PSRS dzelzceļu tehniskās ekspluatācijas noteikumu un drošības tehnikas noteikumu 1983.gada 21.aprīļa testu rezultātu uzskaites grāmatā, atbilstoši kuram pieteicējs 1988.gada 23.maijā nokārtojis testu kā „ceļu meistara palīgs, ceļu meistars".

Tāpat par ticamu atzīstams pieteicēja norādītais par Daugavpils šķirotavas iecirkņa noslodzi un nepieciešamību strīdus periodā nodrošināt palīdzību ceļu meistaram, kura pakļautībā atradās seši brigadieri ar personālu (7–10 cilvēki). Neapšaubāmi Daugavpils ceļu distance bija maģistrālā dzelzceļa līnija ar intensīvu kustību.

[3.5] Ceļu meistara palīgs, gan strādājot ikdienā, gan aizstājot ceļu meistaru viņa prombūtnes laikā, ne tikai pildīja ceļu meistara pienākumus, bet arī atbildēja par tiem – par plāna savlaicīgu izpildi, veicamo darbu kvalitāti, par drošības tehnikas ievērošanu visiem darbiniekiem, kuri strādā uz dzelzceļa paaugstinātas bīstamības apstākļos.

Atbilstoši Nolikuma par izdienas pensijām 2.2.punktam ceļu meistara un brigadiera darbs ieskaitās speciālajā stāžā. Liecinieki liecināja, ka pieteicējs pildīja ceļu meistara pienākumus, līdz ar to arī ceļu meistara palīga darba stāžs, laikā kad šis amats pastāvēja, ir ieskaitāms speciālajā stāžā.

Tādējādi pieteicēja darba periods no 1988.gada 20.janvāra līdz 1989.gada 17.aprīlim valsts akciju sabiedrības „Latvijas Dzelzceļš" Daugavpils

ceļu distancē ir ieskaitāms speciālajā stāžā. Līdz ar to ir konstatējams izdienas pensijas saņemšanai nepieciešamais speciālais stāžs un ir pamats lemt par labvēlīga administratīvā akta izdošanu – izdienas pensijas piešķiršanu.

[4] Aģentūra iesniedza kasācijas sūdzību par apgabaltiesas spriedumu, kurā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[4.1] Tiesības saņemt izdienas pensiju ir atsevišķās profesijās vai amatos strādājošajiem, kam pēc noteikta laika nostrādāšanas konkrētajā darbā zūd profesionālās iemaņas vai darbs ir saistīts ar sociālo bīstamību un kas tādēļ šo darbu nevar veikt līdz valstī noteiktā vispārējā pensijas vecuma sasniegšanai.

Nolikuma par izdienas pensijām 2.2.punktā ir iekļauti maģistrālo dzelzceļa līniju brigadieri, maģistrālo dzelzceļa līniju un mākslīgo būvju meistari, maģistrālo dzelzceļa līniju montieri. Ceļu meistaru palīgi nav iekļauti minētajā punktā. Tiesību normas neparedz paplašināt Nolikumu par izdienas pensijām ar profesiju, kura nav iekļauta nolikumā.

Liecinieki apgalvoja, ka ceļu meistara prombūtnes laikā pieteicējs pildīja ceļu meistara pienākumus, bet tiesa nav noskaidrojusi, kādos periodos pieteicējam oficiāli tika noteikti ceļu meistara pienākumi ceļu meistara prombūtnes laikā (šo faktu var apstiprināt ar arhīva dokumentiem), kas parasti ir ikgadējais atvaļinājums un nav ilgstoši.

[4.2] Tiesa ir pārsniegusi savas pilnvaras, iekļaujot Nolikuma par izdienas pensijām 2.2.punktā ceļu meistara palīga profesiju, ar to nepamatoti palielinot to personu loku, kurām ir tiesības uz izdienas pensiju.

Tiesa nav ņēmusi vērā, ka ceļu meistara palīga amats ir patstāvīgs amats, kas tika noteikts, pamatojoties uz uzņēmuma štatu sarakstu, kurā ir iekļautas konkrētā uzņēmuma strādnieku profesijas un citu darbinieku amati, kas nepieciešami ražošanas plānu sekmīgai izpildei un normālai uzņēmuma funkcionēšanai.

Daugavpils ceļu distancē ceļu meistara palīga amats tika izveidots, lai sniegtu palīdzību ceļu meistaram. Ceļu meistara palīgs savu darbu ir veicis ceļu meistara vadībā. Līdz ar to ceļu meistara palīgam pēc ceļu meistara norādījumiem bija jāveic darbi, kas varēja atbilst atsevišķiem ceļu meistara pienākumiem, bet šis fakts nemaina to, ka visa iecirkņa darbību vadīja un par to bija atbildīgs pats ceļu meistars, nevis meistara palīgs.

[5] Pieteicējs paskaidrojumā par kasācijas sūdzību norāda, ka tā nav pamatota.

Motīvu daļa

[6] Kasācijas tiesvedībā izšķirams jautājums, vai apgabaltiesa ir pareizi atzinusi, ka pieteicēja darbs ceļu meistara palīga amatā veido speciālo stāžu atbilstoši Nolikuma par izdienas pensijām 2.2.punktam un pieteicējam ir tiesības uz labvēlīgu administratīvo aktu, ar kuru viņam tiktu piešķirta izdienas pensija.

[7] Atbilstoši likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 12.punkta pirmajai un otrajai daļai un Nolikuma par izdienas pensijām 2.2.punktam, lai pieteicējam būtu tiesības uz prasīto izdienas pensiju, jāizpildās šādiem priekšnoteikumiem: 1) vismaz 55 gadu vecums; 2) kopējais apdrošināšanas stāžs vismaz 25 gadi; 3) vismaz 9 gadi 4 mēneši un 15 dienas no kopēja apdrošināšanas stāža līdz 1998.gada 31.decembrim nostrādāti Nolikuma par izdienas pensijām 2.2.punktā minētajās dzelzceļa darbinieku profesijās vai amatos (speciālais stāžs).

Aģentūra pārsūdzētajā lēmumā secināja, ka pieteicējam nav tiesību uz izdienas pensiju, jo neizpildās priekšnoteikums par speciālo stāžu. Aģentūra speciālajā stāžā neieskaitīja strīdus darba periodu no 1988.gada 20.janvāra līdz 1989.gada 17.aprīlim, kad pieteicējs bija ceļu meistara palīgs.

Savukārt apgabaltiesa secināja, ka strīdus darba periodā pieteicējs faktiski ir pildījis ceļu meistara pienākumus un minētais periods ir ieskaitāms speciālajā stāžā.

Aģentūra kasācijas sūdzībā norāda, ka apgabaltiesa ir paplašinājusi Nolikuma par izdienas pensijām 2.2.punktu, iekļaujot tajā ceļu meistara palīga profesiju, tādējādi nepamatoti palielinot to personu loku, kurām ir tiesības uz izdienas pensiju.

Senāts atzīst, ka aģentūras kasācijas sūdzības argumenti ir pamatoti.

[8] Nolikuma par izdienas pensijām 2.2.punktā ir iekļauti citstarp maģistrālo dzelzceļa līniju *brigadieri*, kuri nodarbināti ceļu un mākslīgo būvju (ceļu, tiltu, tuneļu un citu būvju) uzturēšanā kārtībā un kārtējā remonta darbos iecirkņos ar vilcienu intensīvu kustību, un maģistrālo dzelzceļa līniju un mākslīgo būvju *meistari*, kuri nodarbināti ceļu un mākslīgo būvju uzturēšanā kārtībā un kārtējā remonta darbos iecirkņos ar vilcienu intensīvu kustību.

Nolikumā par izdienas pensijām precīzi un izsmeļoši uzskaitītas tās dzelzceļa darbinieku profesijas vai amati, darbs kuros dod tiesības uz izdienas pensiju. Tātad tiesības uz izdienas pensiju personai ir tikai tad, ja tās profesija vai amats ir norādīts Nolikumā par izdienas pensijām.

Lietā nav strīda, ka ceļu meistara palīga profesija (amats) nav iekļauts Nolikuma par izdienas pensijām 2.2.punktā. Tātad darbs ceļu meistara palīga amatā netiek ieskaitīts speciālajā stāžā, kas dod tiesības uz izdienas pensiju.

[9] Administratīvā rajona tiesa pieprasīja informāciju Ministru kabinetam, kādu iemeslu dēļ Nolikuma par izdienas pensijām 2.2.punktā netika iekļauta profesija „ceļu meistara palīgs".

Ministru kabinets sniedza atbildi (*lietas 115.–117.lapa*), ka Nolikuma par izdienas pensijām 2.2.punktā ir iekļauti tie lokomotīvju brigāžu un citu atsevišķu kategoriju darbinieki, kuri tieši saistīti ar pārvadājumu organizēšanu un kustības drošības garantēšanu dzelzceļa transportā. Tiesības uz izdienas pensiju ir maģistrālo dzelzceļa līniju un mākslīgo būvju *meistariem*, kuri nodarbināti ceļu un mākslīgo būvju uzturēšanā kārtībā un kārtējā remonta darbos iecirkņos ar intensīvu vilcienu kustību. Šī profesija iekļauta nolikumā, ņemot vērā, ka meistara darbs saistīts ar smagiem psiholoģiskiem faktoriem, kas veicina pastāvīgu stresu darbā un izraisa ātru veselības pasliktināšanos, jo meistars, vadot sava iecirkņa darbiniekus, atbild ne tikai par plāna savlaicīgu izpildi un par veicamo darbu kvalitāti, bet arī par drošības tehnikas ievērošanu visiem darbiniekiem (arī ceļu meistara palīgam), kuri strādā uz dzelzceļa paaugstinātas bīstamības apstākļos. Savukārt ceļu meistara palīgs izpilda meistara norādījumus iecirkņa darba organizācijā, bet viņš nav atbildīgs par iecirkņa darbu un tā darbinieku drošību, tāpēc viņš neatrodas tādā pašā stresa stāvoklī kā meistars. Salīdzinot meistara darbu ar meistara palīga darbu, likumdevējs atzinis, ka viņu pienākumi un atbildība par iecirkni ir būtiski atšķirīga. Līdz ar to nebija pamata iekļaut 2.2.punktā ceļu meistara palīga profesiju.

No minētā skaidrojuma izriet, ka Ministru kabineta vērtējumā atšķiras ceļu meistara un ceļu meistara palīga darba pienākumi un atbildība. Ceļu meistars vada sava iecirkņa darbiniekus, atbild par plāna savlaicīgu izpildi, darbu kvalitāti, drošības tehniskas ievērošanu visiem darbiniekiem (arī ceļu meistara palīgam), kuri strādā uz dzelzceļa paaugstinātas bīstamības apstākļos. Savukārt ceļu meistara palīgs izpilda meistara norādījumus iecirkņa darba organizācijā, nav atbildīgs par iecirkņa darbu un tā darbinieku drošību. Ceļu meistara profesija iekļauta Nolikumā par izdienas pensijām, ņemot vērā smagos psiholoģiskos faktorus, kas veicina pastāvīgu stresu darbā un izraisa ātru veselības pasliktināšanos. Savukārt ceļu meistara palīga pienākumi un atbildība ir būtiski atšķirīga, viņš neatrodas tādā pašā stresa stāvoklī kā meistars.

[10] Apgabaltiesa spriedumā ir pareizi norādījusi, ka Ministru kabineta vērtējumā, salīdzinot ceļu meistara darbu ar ceļu meistara palīga darbu, viņu pienākumi un atbildība par iecirkni ir būtiski atšķirīga, kā rezultātā nebija pamata iekļaut Nolikuma par izdienas pensijām 2.2.punktā ceļu meistara palīga profesiju.

Vienlaikus apgabaltiesa no valsts akciju sabiedrības „Latvijas Dzelzceļš" 2021.gada 26.maija izziņas (*lietas 28.lapa*), pieteicēja paskaidrojumiem un liecinieku liecībām konstatējusi, ka pieteicējs pēc amata nosaukuma bija ceļu meistara palīgs, bet, gan strādājot ikdienā, gan aizstājot ceļu meistaru viņa prombūtnes laikā, ne tikai pildīja ceļa meistara pienākumus, bet arī atbildēja par tiem – par plāna savlaicīgu izpildi, veicamo darbu kvalitāti, par drošības tehnikas ievērošanu visiem darbiniekiem, kuri strādā uz dzelzceļa paaugstinātas bīstamības apstākļos. Apgabaltiesa atzinusi, ka līdz ar to pieteicēja atbildība ikdienas darba pienākumu izpildē ietvēra atbildību par iecirkņa darbu un tā darbinieku drošību un arī viņa darbs bija saistīts ar psiholoģiskiem faktoriem, kas veicina pastāvīgu stresu darbā un izraisa ātru veselības pasliktināšanos kā ceļu meistaram.

Tātad, kā to pamatoti kasācijas sūdzībā norādījusi aģentūra, apgabaltiesa pēc būtības ir atzinusi, ka ceļu meistara palīga pienākumi pielīdzināmi ceļu meistara pienākumiem, tādējādi nepamatoti paplašinot Nolikuma par izdienas pensijām 2.2.punktā ietverto profesiju, kas dod tiesības uz izdienas pensiju, tvērumu. Turklāt Senāts saskata acīmredzamas kļūdas un pretrunas pierādījumu vērtējumā, kas pamato apgabaltiesas secinājumu.

[11] Apgabaltiesa ir atsaukusies uz valsts akciju sabiedrības „Latvijas Dzelzceļš" 2021.gada 26.maija izziņu, kurā norādīts, ka pieteicējs strīdus darba periodā strādāja Baltijas dzelzceļa Daugavpils ceļu distancē ceļu meistara palīga amatā, bet faktiski veica ceļu brigadiera pienākumus: nodrošināja vilcienu kustības drošību, organizēja un vadīja nepieciešamos brigādes darbus dzelzceļa un pārmiju pārvedu uzturēšanā, kā arī uzraudzīja sliežu ceļu, sliežu, pārmiju pārvedu, to stiprinājumu un izolācijas elementu stāvokli sava apkalpojamā iecirkņa robežās. Sliežu ceļu meistara prombūtnes, slimības, atvaļinājuma laikā, kā arī ražošanas nepieciešamības gadījumā (darbu vadītāju norīkošana ceļu darbos, kuros atbilstoši normatīvajiem dokumentiem par darbu vadītāju var norīkot darbinieku pēc amata ne zemāk kā sliežu ceļu meistaru) pieteicējs pildīja sliežu ceļu meistara funkcijas un pienākumus.

Apgabaltiesa ir pievienojusies pirmās instances tiesas secinājumam, ka darba pienākumu ziņā ceļu meistara palīgs ir veicis tos pašus pienākumus, ko veic ceļu meistars un kas norādīti minētajā izziņā, proti, ka pieteicējs nodrošināja vilcienu kustības drošību, organizēja un vadīja nepieciešamos brigādes darbus dzelzceļa un pārmiju pārvedu uzturēšanā, kā arī uzraudzīja sliežu ceļu, sliežu, pārmiju pārvedu, to stiprinājumu un izolācijas elementu stāvokli sava apkalpojamā iecirkņa robežās. Taču tiesa ir atstājusi bez ievērības to, ka minētie pienākumi valsts akciju sabiedrības „Latvijas Dzelzceļš" 2021.gada 26.maija izziņā ir norādīti kā ceļu brigadiera pienākumi, nevis ceļu meistara pienākumi. Tāpat tiesa nav vērtējusi un izskaidrojusi pieteicēja pieteikumā norādīto, ka pieteicēja amats bija formāli nosaukts „ceļu meistara palīgs", bet faktiski viņš veica pienākumus, ko veic brigadieris, kā to apliecinājis darba devējs. Tiesa ir vērtējusi to, vai pieteicējs ir veicis ceļu meistara amata pienākumus un darba devēja izziņā norādītos brigadiera pienākumus attiecinājusi uz ceļu meistara amatu.

Tiesa arī konstatējusi, ka pieteicējs ir aizstājis ceļu meistaru viņā prombūtnē. Aģentūra kasācijas sūdzībā pamatoti norādījusi, ka īslaicīga aizstāšana (slimība, atvaļinājums, ražošanas nepieciešamība) pati par sevi nepierāda, ka persona ieņem attiecīgo amatu. Lai atzītu, ka pieteicējs faktiski ir pildījis ceļu meistara pienākumus strīdus darba periodā, ir jābūt pierādījumiem, ka šo laika periodu pieteicējs ir aizstājis ceļu meistaru. Pamatots ir aģentūras arguments, ka tiesa nav noskaidrojusi laika periodu, kad pieteicējam tika uzdots pildīt ceļu meistara pienākumus, lai izdarītu attiecīgu secinājumu.

Kā pierādījumu tam, ka pieteicējs ir veicis ceļu meistara amata pienākumus, tiesa ir minējusi 166.ierakstu PSRS dzelzceļu tehniskās ekspluatācijas noteikumu un drošības tehnikas noteikumu 1983.gada 21.aprīļa testu rezultātu uzskaites grāmatā, atbilstoši kuram pieteicējs 1988.gada 23.maijā nokārtojis testu kā „ceļu meistara palīgs, ceļu meistars". Tomēr tas, ka pieteicējs ir nokārtojis testu, proti, viņam ir zināšanas, kādas ir nepieciešamas ceļu meistara darba un ceļu meistara palīga pienākumu pildīšanai, nevar apliecināt, ka pieteicējs strīdus darba periodā ir pildījis tieši ceļu meistara pienākumus.

Savukārt no liecinieku liecībām tiesa ir secinājusi, ka ceļu meistara palīgs ir bijis ceļu meistara padotībā – pildījis meistara dotos uzdevumus. Ceļu meistars saņēmis norādes no galvenā inženiera vai cita priekšnieka un tālāk uzdevumu izpildi vai nu veicis pats, vai uzdevis palīgam. Senāts atzīst, ka liecinieku liecību vērtējums ir pretrunīgs. Lai gan apgabaltiesa ir konstatējusi, ka pieteicējs kā ceļu meistara palīgs bija ceļu meistara padotībā, jo pildīja ceļu meistara dotos uzdevumus (padots – tāds, kas kādā (administratīvā, juridiskā, ekonomiskā u. tml.) sistēmā ir pakārtots, pakļauts tās augstākajam posmam, personai ar plašākām pilnvarām, lielāku varu (*https://llvv.tezaurs.lv/padots*)), tā vienlaikus ir secinājusi, ka liecinieki apliecinājuši, ka pieteicējs pildījis ceļu meistara pienākumus.

[12] Ievērojot minēto, Senāts atzīst, ka apgabaltiesas kļūdas tiesību normu piemērošanā un pierādījumu vērtējumā varēja novest pie lietas nepareizas izspriešanas, tāpēc ir pamats atcelt apgabaltiesas spriedumu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 129.[1]panta pirmās daļas 1.punktu, 348.panta pirmās daļas 2.punktu un 351.pantu, Senāts

nosprieda

atcelt Administratīvās apgabaltiesas 2023.gada 10.novembra spriedumu un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai Administratīvajai apgabaltiesai;
atmaksāt Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrai par kasācijas sūdzību samaksāto drošības naudu 70 *euro*.

Spriedums nav pārsūdzams.

L. Slica J. Pleps I. Višķere